

Met Effata naar Wittem

Na overleg met Wouter, zaterdag, stuur ik jullie toch deze tekst over onze uitstap naar Wittem met de uitzonderlijke prestatie van het Effata-koor. Hij was klaar, want “waar het hart van vol is loopt de mond van over”, en bij mij is dat de pen (die overloopt).

Wij wilden al lang eens naar Wittem gaan, en als je tijdens dit bezoek ook nog een viering opgeluisterd door het Effata-koor meemaakt, dan wordt het iets bijzonder, iets dat blijft... Heel simpel, mijn dagelijks werk doe ik nog altijd op de melodie van “Het zal in alle vroegte zijn”.

Het Effata-koor verdient echt veel felicitaties, want de liederen waren niet alleen schitterend gezongen, maar ook met jullie hart en gevoelens. Tijdens het bovenvermeld lied zijn jullie beginnen golven zoals een echt korenveld... en ik ook, ik was daar... in alle vroegte. Het was zeer intens, en voor ons mooi meegenomen, want normaal zingt het koor dit alleen op Pasen.

Net zoals Guido met het “Heer van hierboven” dat hij alleen op Witte Donderdag zingt: het was zo mooi dat de stampvolle kerk er verstomd van was.

Een Nederlandse dame vroeg ons of Guido met het koor was meegekomen of dat hij daar in Wittem woonde. De uitleg was ingewikkeld, maar ik heb geprobeerd haar duidelijk te maken dat ze om Guido en het koor te horen naar Gent moest komen, of bij Effata in een tehuis voor gehandicapten, of soms in de gevangenis of in een ziekenhuis. Op het moment dat ik deze drie mogelijkheden uitsprak, dacht ik bij mezelf “die zal mij voor een simpele van geest aanzien”, en ik kon een slappe lach niet bedwingen, wat haar indruk nog zal bevestigd hebben.

Alle liederen werden meesterlijk geïnterpreteerd: “Waar vriendschap is”, “Leven is geven”, “Groter dan ons hart”... zonder het Kyrie en het Gloria, met gitaarbegeleiding te vergeten.

De homilie van Guido was leerrijk en goed uitgelegd. Hem horen preken in een andere kerk, en vijf trappen hoger dan wij, gaf ons eventjes een raar gevoel van het bekende in het onbekende.

Ik was zo blij dat Bernadette lector was, want ik heb moeite met het Hollands accent, en klaar en duidelijker dan Bernadette kan niet.

De voorganger van de klassieke viering was een sympathieke priester met een zeer moderne “stola” geïnspireerd door “star wars”. Ik was hem dankbaar dat hij uitleg gaf over de kandelaar met negen kaarsen, waarvan maar één brandde, aan de voet van een smyrna-tapijt met de Heilige Gerardus er op uitgebeeld. Het had mij geïntrigeerd van bij het binnenkomen in de kapel.

Het slot was “Oh Happy Day”, dat altijd veel gevoelens naar boven brengt (Kuipke enz..). Het was te veel aan emoties, en sommigen konden een traan niet bedwingen.

Van het magnifieke klooster te Wittem onthoud ik de prachtige tuinen, het grote kruisbeeld in de kapel, de mooie, goed onderhouden kerk gans verfraaid door schilderijen (ik zou daar ook eens een viering willen meemaken), en de unieke bibliotheek die op zich al een bezoek waard is.

Wat ik een beetje triestig vond is de eetzaal waar alle bewoners samen eten (ook Guido), waarschijnlijk omdat de vensters in de hoogte zijn. Waren ze lager, dan had men een formidabel zicht op de tuinen. Maar Guido heeft wel een mooi uitzicht vanop zijn kamer boven.

De crypte met overleden paters kan ook bezocht worden, maar dat is natuurlijk niet zo opbeurend. Er is een kapel gewijd aan de Heilige Gerardus, en een zeer intieme ruimte gewijd aan Onze-Lieve-Vrouw van Altijdurende Bijstand. Hier krijg je na drie minuten het gevoel van “hier ben ik veilig, hier overkomt mij niets”.

Beste koorleden, hartelijk dank voor deze mooie viering. Het was sedert de onvergetelijke Paasviering geleden dat wij nog het regenbooggekleurd Effata-koor gehoord hadden, ... en het was de moeite.

Viviane

PS: “Het was in alle vroegte” dat wij moesten opstaan om de bus naar Wittem niet te missen. In de opwindung om niet te laat te komen heb ik de deur van de badkamer dichtgedaan op de vingers van Gerrit. Hij heeft dus voor een paar maanden twee blauwe nagels als herinnering aan Wittem en aan jullie uitzonderlijke prestatie.